

Dr. Árvay Nikolett ünnepi beszéde

Tisztelt polgármester úr, tisztelt képviselő-testület, kedves oroszlányiak, tisztelt hölgyeim és uraim!

Augusztus 20-a egyszerre szól a múltról és a jövőről, Szent Istvánról és az általa alapított magyar államról, hagyományainkról és mindarról, amit tovább szeretnénk adni gyermekeinknek.

Szent István nem egy kész országot örökölt, és nem változatlan világban építette Magyarországot. Egy gyorsan átalakuló, bizonytalan Európában kellett olyan döntéseket hoznia, amelyek hosszú időre meghatározták hazánk helyét és jövőjét. Örökségének talán egyik legfontosabb üzenete, hogy egy nemzet akkor maradhat erős, ha képes megújulni, miközben megőrzi mindazt, ami összetartja.

Oroszlány története is jól példázza ezt. Ezt a várost nem lehet megérteni a bányászat múltja nélkül. Generációk dolgoztak itt keményen, és a bánya nemcsak megélhetést adott, hanem közösséget is teremtett.

Amikor pedig a bányák bezártak, nem csupán munkahelyek szűntek meg, hanem egy egész korszak ért véget. Oroszlány azonban nem adta fel. Képes volt alkalmazkodni, új lehetőségeket keresni és új gazdasági alapokat teremteni.

A város történetének egyik legfontosabb öröksége éppen ez, a munkából fakadó tartás és a megújulás képessége. Erre az örökségre ma is lehet és kell építeni. Oroszlálynak olyan városnak kell maradnia, amely büszke a múltjára, de közben bátran tervezi a jövőjét. Ahol van munka és kiszámíthatóság, ahol a fiatalok megtalálják a lehetőségeiket, ahol a családok biztonságban tervezhetnek, és ahol az idősök érzik, hogy megbecsülik mindazt, amit életük során ezért a közösségért tettek.

Ehhez természetesen szükség van jó utakra, megbízható közlekedésre, korszerű intézményekre és munkahelyeket teremtő beruházásokra. De minden fejlesztés valódi értékét végül az mutatja meg, hogy jobba teszi-e az itt élők mindennapjait. Hogy azt érzik-e az itt lakók, hogy jó itt élni, van lehetőségük előrelépni, és érdemes itt maradni.

Ezért, amikor egy város, egy térség vagy akár az egész ország jövőjéről gondolkodunk, mindig abból kell kiindulnunk, hogy mire van szükségük az embereknek. Számít az egészségügyi ellátás biztonsága. Számít, hogy milyen iskolába járnak a gyermekeink.

Számít, hogy megbecsüljük-e azokat, akik tanítanak, gyógyítanak, gazdálkodnak, vállalkoznak vagy nap működtetik településeinket.

Ma ismét egy gyorsan változó világban élünk. Átalakul az ipar, az energiagazdálkodás, a technológia és a munka világa. Változik az is, hogy milyen tudásra lesz szükségük gyermekeinknek a jövőben.

Mindeközben egyre közvetlenebbül érezzük a klímaváltozás következményeit is. Az elmúlt évek aszályai megmutatták, hogy a termőföld, természeti erőforrásaink és különösen a víz megóvása már nem távoli, elméleti kérdés.

Jövőnk szempontjából meghatározó, hogyan gazdálkodunk velük, és milyen állapotban adjuk tovább őket a következő nemzedékeknek. A változástól azonban nem kell félni, hanem fel kell rá készülni. Ehhez előrelátásra, tudásra és együttműködésre van szükség.

Az államnak ebben világos a felelőssége. A fejlődés ugyanis nem lehet pusztán kimutatásokban szereplő adat vagy távoli ígéret. Oroszlányban jobb közlekedést, biztonságosabb egészségügyi ellátást, jó iskolákat, új lehetőségeket és élhetőbb környezetet kell jelentenie.

A közélet akkor tölti be a feladatát, ha eredményei az emberek mindennapjaiban is érzékelhetők. Ehhez pedig meg kell hallgatni mindazokat, akik itt élnek. Az önkormányzatokat, a vállalkozókat, a munkavállalókat, a pedagógusokat, az egészségügyi dolgozókat, a civil közösségeket, a fiatalokat, az időseket és a családokat egyaránt.

Mert egy várost nem lehet egyedül építeni, és egy országot sem.

Kedves oroszlányiak!

Augusztus 20-ának különösen szép része az új kenyér ünnepe. A kenyérben benne van a föld, a munka, az elődeinktől kapott tudás és egymásra utaltságunk.

Emlékeztet bennünket arra, hogy mindaz, ami természetesnek tűnik az életünkben, valójában sok ember munkájának és együttműködésének eredménye. Így van ez közösségeinkkel is.

Olyan közösségre van szükségünk, amelyben lehetnek vitáink, de közös ügyeinkben képesek vagyunk együtt dolgozni. Amely tiszteli a múltját, de nem csupán emlékezik, hanem építkezik is belőle. Amelyben nem kell mindenben egyetérténünk ahhoz, hogy felelősséget vállaljunk egymásért és közös otthonunkért.

Szent István több mint ezer évvel ezelőtt egy fennmaradni és fejlődni képes ország alapjait teremtetten meg. A mi feladatunk ma az, hogy saját korunk kihívásaira felelős válaszokat adjunk.

Hogy olyan Oroszlányt adjunk tovább a következő nemzedéknek, amely méltán büszke bányászati múltjára, őrzi közösségének erejét és bizalommal tekint a jövőbe. És hogy olyan Magyarországot építsünk, ahol minden település számít, és ahol mindenkinek megvan a lehetősége arra, hogy dolgozzon, családot alapítson, boldoguljon és valóban otthon érezze magát.

Augusztus 20-án ezért nemcsak arra emlékezünk, amit elődeinktől kaptunk. Arra is gondolnunk kell, mit szeretnénk továbbadni azoknak, akik utánunk következnek.

Kívánom, hogy Oroszlány maradjon olyan város, amelynek van tartása, erős közössége és jövőbe vetett hite.

Isten éltesse Oroszlányt és az itt élő közösséget!

Isten éltesse Magyarországot!

Köszönöm szépen!